

דף יח:

עין משפט א.ב.

ח"מ סימן קנה פעיף לא

לא ל.ב. מי שבא לעשות חפירה שמשריץ בה פשתן בצד ירק חבירו, או שנטע כרישין קרוב לבצלים חבירו שהם מפיגים טעמם, או שנטע חרדל בצד כוורת הדבורים של חבירו, שהרי הדבורים אוכלים העלים ומפסידים הדבש.^ב כל אלו אינו צריך להרחיק בכדי שלא יזיק,^ג ומ"מ ירחיק ג' טפחים או יותר מעט כדי שלא יהיה מזיק בידים.^ד

* וה"ה בכל דבר שאין ההיזק בשעת מעשה אלא בא אח"כ, על הניזק להרחיק עצמו.

ב. אבל הדבורים אינן מזיקין לחרדל כיון שגדל בקליפה קשה, וגם העלין אחרי שנשכו בהם אין אוכלין מהם יותר. סמ"ע ס"ק ע"א.

ג. רמב"ם פ"י משכנים הלכה ה' ממשנה ב"ב כ"ה ע"א וכו"י וכמסקנת הגמ' בדף י"ח ע"ב דהא דתנן ר' יוסי מתיר בחרדל לאו דוקא דה"ה במשרה וירק, וכן בצלים בסמוך לכרישין. וכיאר הרמב"ם שם שהנזק בא מאליו אחר שיפסקו מעשיו של המזיק.

ד. אבל לדעת הרא"ש ב"ב פ"ב סי' כ"ה א"צ להרחיק בכרישין וחרדל ג' טפחים כיון שהנזק אינו בא אלא לאחר זמן. סמ"ע ס"ק ע"ב.